

Δραχμή

Αθηνάς κεφαλή κρανοφόρος,

μία γλαύκα με μάτια τρανά,

με την δόξα Αθήνας δεμένη,

τη Δραχμή την κοσμή δυνατά!

Τους αιώνες μαζί διασχίζουν,

στην Ελλάδα πορίζουν τιμή,

Περσική δύναμη ταπεινώνουν,

μεγαλύνουν Ελλήνων ψυχή.

Μέρισμα της Δραχμής διανέμουν,

οβολούς από δω κι από κει,

στους οπλίτες ολόκληρη δίνουν,

δικαστές δέχονται και μισή.

Σοφιστές με τεχνίτες παλεύουν,

ποιος θα λάβει Δραχμής πιο πολύ

πλήθος, μέτρο μονό να μετρήσει

ευτυχίας αξία γνωστή.

Και Σωκράτης, αν είχε δραχμούλες,

πιο πολλές να πληρώσει ποινή,

του κωνείου πικρότατη γεύση

ίσως τότε μην είχε γευτεί!

Δύναμη Μακεδόνων θα δέσει

την Αθήνα, σε άρμα γερό,

και θα δράξει Δραχμή να την κάμει

κοινό νόμισμα πανεύχρηστο.

Της Αιγύπτου, Χαλδαίας, Περσίας,

Αρμενίας μαζί κι Αραπιάς

οι λαοί τη Δραχμή θα δεχτούνε,

ελληνίζουσας μιας Αρχοντιάς.

Των Ρωμαίων και Τούρκων φουστάτα

την ζωή διακόπτουν Δραχμής,

μα σαν φοίνικας ξαναγεννιέται,

εις το άκουσμα θείας κραυγής.

Θείο θούριο Ρήγα τραγούδι,

στις πλαγιές των βουνών αντηχεί,

των Ελλήνων καρδιές εκπυρώνει,

σαν τις λύρας χορδές τις δονεί!

Λευτεριάς το σπαθί θενά κόψει

της δουλείας δεινά τα δεσμά,

στη Δραχμή θα δωρίσει δυνάμεις,

θα γνωρίσει ξανά ξαστεριά.

Νέες γλαύκες με μάτια μεγάλα,

Αθηνάς η σεμνή κεφαλή,

στην Ελλάδα ξανά θα γυρίσουν,

Ξενιτιάς αφού φάγαν ψωμί!

Της Ευρώπης μια λάμψη θαμπώνει,

Νεότερας Ελλάδας λαό,

τη Δραχμή των προγόνων τη διώχνει,

για να δράξει καινούργιο Ευρώ.

Ενωμένης Ευρώπης το φάσμα,

μέγα πλήθος Ευρώ δανεικό,

σαν απάτης παγίδα στημένη,

θα συλλάβει Σοφίας λαό!

Όποιος πάτρια ήθη πετάει,

και αλλότριους τρόπους ζητά,

μία μέρα καλά θα γνωρίσει,

τι θα πει ψυχοφθόρα σκλαβιά.

Από λήθαργο ίσως ξυπνήσει

και ξανά θα ζητήσει να βρει

λευτεριά , περηφάνια και σέβας,

στη πατρώα τη γλαύκα, Δραχμή!

Χ. Κ. Ε.

Χρήστος Κ. Ευαγγελίου

Καθηγητής Φιλοσοφίας

Επίτιμος Πρόεδρος ΔΕΕΦ